

звалъ по на далечъ отъ околности-тъ на свой-тъ домъ; за туй сега той ся твърдѣ много радуваше, като виждаше толкози раз-нообразны страны, и непрѣстанно распыт-ваше за едно и за друго, каквото че виж-даше на кждѣто ся расхождахъ. Често пакъ, като ся въсползуваше отъ туй врѣме и отъ тѣзи прѣдмѣты, той отваряше прикаскъ съ Бузи за Бога, Творца на сичкы-тъ нѣща, и казуваше на бавачь-тъ си: “не е въз-можно, щото Творець-тъ и Създатель-тъ на сичкый този прѣкрасенъ и голѣмъ свѣтъ да е подобенъ на твои-тъ дървени богове, въ които вѣрувашъ ты, и които, споредъ сжщы-тъ твои разказванія, сж много по-нечестивы и безумны и отъ самы-тъ най-лошавы хора.

За особенно вниманіе е достоинъ единъ случай; Хенрихъ излѣзе веднѣжъ съ свое-го Бузи да ся расхожда по прѣкраснѣ-тъ долини близу до горы-тъ, които ся казватъ Раджамахалски. Особенно прѣзъ този день